

Žaloba podaná dne 20. srpna 2013 — Petropars Iran a další v. Rada

(Věc T-433/13)

(2013/C 313/58)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Petropars Iran Co (Kish Island, Írán); Petropars Oilfields Services Co. (Kish Island); Petropars Aria Kish Operation and Management Co. (Teherán, Írán); a Petropars Resources Engineering Kish Co. (Teherán) (zástupci: S. Zaiwalla, Solicitor, P. Reddy, Solicitor, R. Blakeley, Barrister, a Z. Burbeza, Solicitor)

Žalovaná: Rada Evropské unie

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

— zrušil zápisy 1-4 v příloze II.B. k rozhodnutí 2013/270 ⁽¹⁾ a zápisy 1-4 v příloze II.I.B. k nařízení č. 522/2013 ⁽²⁾; a/nebo

— určil, že čl. 20 odst. 1 písm. c) rozhodnutí 2010/413 ⁽³⁾ a čl. 23 odst. 2 písm. d) nařízení č. 267/2012 ⁽⁴⁾ se neuplatňují na žalobkyně; a

— uložil žalované náhradu nákladů řízení

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládají žalobkyně pět žalobních důvodů.

1) První žalobní důvod se zakládá na tom, že není dán právní základ pro označení žalobkyň v rozhodnutí Rady 2013/207/SZBP a v prováděcím nařízení Rady (EU) č. 522/2013, neboť důvody uvedené v souvislosti s označením jednotlivých žalobkyň („dceřiná společnost označeného subjektu“) nejsou jediným z kritérií pro zařazení do nařízení Rady č. 267/2012 nebo rozhodnutí Rady 2010/413/SZBP.

2) Druhý žalobní důvod se zakládá na tom, že označení žalobkyň je protiprávní v rozsahu, v němž Rada tvrdila, že jednala podle čl. 23 odst. 2 písm. d) nařízení č. 267/2012 nebo čl. 20 odst. 1 písm. c) rozhodnutí 2010/413: 1. jelikož nejsou splněna věcná kritéria pro označení žalobkyň ani v jednom případě a/nebo se Rada dopustila zjevně nesprávného posouzení při určení, zda byla kritéria splněna nebo nikoli; 2. Rada označila žalobkyně na základě důkazů, jež dostatečně neprokazovaly, že byla kritéria splněna, čímž se dopustila (dalšího) zjevně nesprávného posouzení.

3) Třetí žalobní důvod se zakládá na tom, že v rozsahu, v němž čl. 23 odst. 2 písm. d) nařízení č. 267/2012 a/nebo čl. 20 odst. 1 písm. c) rozhodnutí 2010/413 umožňuje označení žalobkyň jen na základě toho, že jsou dceřinými společnostmi označených subjektů (jež jsou rovněž dceřinými společnostmi označených subjektů neobviněných z jakéhokoli protiprávního jednání), jsou uvedena ustanovení protiprávní, jelikož jsou v rozporu se zásadou proporcionality a neměly by se na žalobkyně vztahovat.

4) Čtvrtý žalobní důvod se zakládá na tom, že označení žalobkyň je v každém případě v rozporu s jejich základními právy a svobodami podle Listiny základních práv, resp. unijním právem, včetně jejich práva na podnikání a výkon obchodní činnosti, pokojné užívání jejich majetku a je v rozporu se zásadou proporcionality. Označení je dále v rozporu se zásadou prevence a zásadou ochrany životního prostředí a lidského zdraví a bezpečnosti, jelikož může způsobit značnou škodu na zdraví a bezpečnosti obyčejných iránských pracujících a na životním prostředí.

5) Pátý žalobní důvod se zakládá na tom, že Rada při přijímání rozhodnutí Rady 2013/207/SZBP a prováděcího nařízení Rady (EU) č. 522/2013 v rozsahu, v němž se vztahují na žalobkyně, porušila procesní náležitosti, a to 1. povinnost individuálně oznámit (třetí a čtvrté) žalobkyni, že byly označeny; 2. povinnost uvést (ve vztahu ke všem žalobkyním) přiměřené a dostatečné odůvodnění, a 3. respektovat právo žalobkyň na obhajobu a právo na účinnou soudní ochranu.

⁽¹⁾ Rozhodnutí Rady 2013/270/SZBP ze dne 6. června 2013, kterým se mění rozhodnutí 2010/413/SZBP o omezujících opatřeních vůči Íránu (Úř. věst. L 156, s. 10).

⁽²⁾ Prováděcí nařízení Rady (EU) č. 522/2013 ze dne 6. června 2013, kterým se provádí nařízení (EU) č. 267/2012 o omezujících opatřeních vůči Íránu (Úř. věst. L 156, s. 3).

⁽³⁾ Rozhodnutí Rady ze dne 26. července 2010 o omezujících opatřeních vůči Íránu a o zrušení společného postoje 2007/140/SZBP (Úř. věst. L 195, s. 39).

⁽⁴⁾ Nařízení Rady (EU) č. 267/2012 ze dne 23. března 2012 o omezujících opatřeních vůči Íránu a o zrušení nařízení (EU) č. 961/2010 (Úř. věst. L 88, s. 1).

Žaloba podaná dne 26. srpna 2013 — Klaes v. OHIM — Klaes Kunststoffe (Klaes)

(Věc T-453/13)

(2013/C 313/59)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Horst Klaes GmbH & Co. KG (Bad Neuenahr-Ahrweiler, Německo) (zástupce: B. Dix, Rechtsanwalt)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)